

Mor Domènec Espadalé, expresident de la Cambra de Girona i empresari garrotxí

Va dirigir la Cambra de Comerç de Girona durant tretze anys i va estar gairebé quatre dècades vinculat a l'entitat

Perit mercantil de formació, Espadalé va estar lligat al sector del transport com a tercera generació de l'empresa familiar Transports Minguet, amb seu a Olot, de la qual va ser president, i també a empreses dels sectors del formigó i els àrids, com Horpisa i Cycosa. El seu nom va quedar molt associat a la Cambra de Comerç de Girona, institució amb la qual va mantenir una relació de gairebé quaranta anys. Hi va entrar el 1979, amb 39 anys, procedent de l'Associació Empresarial de Transports, Asetrans, entitat de la qual va ser cofundador i president. Els primers a la Cambra anys va formar part del comitè executiu amb Josep Maria Ginés i Pou com a president. El 1994 va passar a ser vicepresident primer, ja amb Antoni Hostench al capdavant de la corporació. El 2006 es va convertir en el seu successor i va assumir una presidència que s'allargaria fins al 2019. El seu plantejament inicial era estar-s'hi dos mandats de quatre anys, però la paralització del procés electoral de les cambres el 2014 va acabar allargant la seva etapa al capdavant de la institució. Va ser reelegit el 2010 i el segon mandat es va prorrogar fins a sumar tretze anys com a president. El relleu va arribar el 2019, quan Jaume Fàbrega va assumir la presidència de la Cambra de Girona. Aquella etapa va estar marcada per dues sacsejades que van transformar profundament el funcionament de les cambres. D'una banda, l'esclat de la crisi econòmica. De l'altra, el decret del govern de José Luis Rodríguez Zapatero que el 2010 va posar fi a les quotes obligatòries que pagaven les empreses. La Cambra de Girona va passar de gestionar un pressupost de 4,8 milions d'euros a caure fins als 1,4 milions quatre anys després. L'impacte també es va notar en la plantilla, que va passar de 46 treballadors a 20 després d'un expedient de regulació d'ocupació. Per adaptar-se al nou escenari, l'entitat va reforçar els serveis a les empreses, va impulsar les quotes voluntàries i va buscar projectes vinculats a fons europeus i de la Generalitat. Quan Espadalé va deixar el càrrec, la Cambra comptava amb un miler d'associats de quota voluntària, gestionava un pressupost de 2,2 milions d'euros i tenia 22 treballadors. En el seu comiat, va reivindicar sobretot el "treball en equip" com a element clau per superar aquella etapa. Durant els seus tretze anys de presidència, Espadalé va situar les infraestructures en el centre del debat econòmic gironí. Al llarg del seu mandat van entrar en servei obres que ell mateix considerava essencials per al territori, com el túnel de Bracons, la línia d'alta velocitat o el desdoblament de l'Eix Transversal. En el tram final de la seva presidència, Espadalé també va assenyalar la digitalització de les empreses i la formació professional com dos dels grans reptes que hauria d'afrontar la nova etapa cameral. La seva activitat institucional va anar més enllà de la Cambra. Va ser president del Comitè Executiu de la Fira de Girona, vicepresident del Consell General de Cambres de Catalunya, cofundador i vicepresident de la FOEG, president de la Llotja de Contractació de Girona i cofundador i president de l'Associació Empresarial de Transports. També va formar part de consells d'administració d'empreses i organismes vinculats al transport, la logística i la construcció.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/economia/2026/07/17/mor-domenec-espadale-expresident-cambra-132294773.html>